

mindre andet følger af det pågældende retlige hjemmelsgrundlag.««

[Præcisering af restanceinddrivelsesmyndighedens kompetence]

3) Efter nr. 2 indsættes som nyt nummer:

»01. I § 3, stk. 1, ændres »§ 1, stk. 2« til: »§ 1, stk. 3«.

[Konsekvensændring som følge af lovforslagets § 2, nr. 1]

B e m æ r k n i n g e r

Til nr. 1

Efter det gældende § 1, stk. 1, i lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer finder loven anvendelse på fordringer af dansk oprindelse, der opkræves eller inddrives af det offentlige. Det overordnede formål med loven er at fastlægge, at inddrivelse af sådanne krav forstås af restanceinddrivelsesmyndigheden (told- og skatteforvaltningen).

Efter det foreslåede § 1, stk. 2, i lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer præciseres det, at restanceinddrivelsesmyndighedens kompetence også omfatter de skattekrav af udenlandsk oprindelse, som told- og skatteforvaltningen skal opkræve eller inddrive på grundlag af en anmodning herom fra en kompetent udenlandsk, færøsk eller grønlandsk myndighed. Den oprindelig foreslåede formulering omfatter alene skattekrav i skattesager, som ikke er straffesager.

Som et led i restanceinddrivelsesmyndighedens (told- og skatteforvaltningens) overtagelse af inddrivelsen af alle restancer fra offentlige myndigheder pr. 1. november 2005 har restanceinddrivelsesmyndigheden imidlertid også overtaget inddrivelsen af visse andre krav af udenlandsk oprindelse. Det drejer sig om udenlandske underholdsbidrag. Inddrivelse af udenlandske underholdsbidrag henhørte indtil den 1. november 2005 under kommunerne.

De internationale hjemmelsgrundlag for inddrivelse af udenlandske underholdsbidrag er:

– konvention af 23. marts 1962 mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige om inddrivelse af underholdsbidrag (den nordiske inddrivelseskonvention), som ændret ved overenskomst af 25. februar 2000, jf. bekendtgørelse nr. 21 af 29. juli 1963 og bekendtgørelse nr. 13 af 4. april 2002,

– Haagerkonventionen af 2. oktober 1973 om anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser om underholdspligt (Haagerkonventionen af 1973), jf. bekendtgørelse nr. 15 af 22. februar 1988,

– Haagerkonventionen af 15. april 1958 om anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser vedrørende underholdspligt over for børn (Haagerkonventionen af 1958), jf. bekendtgørelse nr. 26 af 1. april 1966, og

– Den af De Forenede Nationer vedtagne konvention af 20. juni 1956 om inddrivelse af underholdsbidrag i udlandet (FN-konventionen), jf. bekendtgørelse nr. 49 af 24. august 1962.

Det foreslås, at ordlyden af det foreslåede § 1, stk. 2, i lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer udvides, således at det fremgår, at også fordringer, der inddrives i henhold til disse retsgrundlag, er omfattet af loven. Ordlyden vil endvidere omfatte den situation, at der mellem Danmark og en anden stat indgås aftale om bistand med inddrivelse af andre offentlige krav, og den situation, hvor Danmark måtte tilslutte sig en international overenskomst eller konvention, der forpligter Danmark til at yde en sådan bistand.

Til nr. 2

Efter den gældende § 1, stk. 2, (efter lovforslaget § 1, stk. 3,) i lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer finder relevante regler i anden lovgivning anvendelse på de fordringer, der omfattes af loven, det vil sige fordringer af dansk oprindelse, der inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden.

Det foreslås, at relevante regler i anden lovgivning også skal finde anvendelse på de krav af udenlandsk oprindelse, som er omfattet af det foreslåede nye § 1, stk. 2, men at det præciseres, at dette gælder, i det omfang andet ikke følger af det relevante retlige hjemmelsgrundlag.

Præciseringen har baggrund i, at skønt de retlige hjemmelsgrundlag som overordnet princip fastslår, at den anmodede stats inddrivelsesregler skal anvendes, kan visse spørgsmål dog være henlagt til den anmodende stats kompetence. Det gælder bl.a. med hensyn til renteberegning samt stillingtagen til eftergivelse. I sådanne til-